

MOTION

Motion av Johan Sjölander (s) om att återinföra generell rätt till ledsagare i färdtjänsten.

Sedan första maj i år har färdtjänstnämnden beslutat att ta bort den generella rätten för färdtjänstberättigade att ta med ledsagare i färdtjänstfordon. Förändringen motiverades formellt med att den befintliga ordningen skulle bryta mot kommunallagens principer om att alla medborgare ska behandlas lika. Bakom den bedömningen står den borgerliga majoriteten.

De nya reglerna införs successivt när nya tillstånd prövas. Därmed fortsätter den för majoriteten juridiskt förkastliga ordningen att vissa anhöriga till färdtjänstresenärer "åker gräddfil" på skattebetalarnas bekostnad. Dessutom gäller fortfarande rätten till ledsagare för de som åker med SL:s trafik. Beslutet i färdtjänstnämnden har alltså inte uppnått vad som åsyftats, det vill säga återföra landstingets färdtjänstverksamhet inom den tolkade lagens ramar.

Konsekvenserna för landstinget är än så länge begränsade. I ett längre perspektiv är det möjligt att graden av samåkning kan öka, eftersom allt fler ensamma resenärer går att pressa in i taxibilarna. För de individer som "drabbats" är konsekvenserna desto allvarigare. Det äldre par som ska ta sig in till stan, måste dela på sig. En resa som tidigare var okomplicerad blir till ett hinder.

Ungefär 40 procent av de som under perioden maj till september fick ett beviljat färdtjänstillstånd fick också beviljat rätt till ledsagare. En majoritet av de nya resenärerna saknar alltså i den nya ordningen denna rätt. Utan tvekan har detta skapat stor oro och stora bekymmer hos många resenärer. Även om färdtjänstnämnden successivt vidgat definitionen av vad som ska berättiga till ledsagare från att bara gälla hjälp under själva resan till att även omfatta stöd för vistelsen på resmålet innebär inte detta att den inskränkta ledsagarätten är oproblematiserad.

Situationen är nämligen den att för färdtjänstresenärer innebär transport i färdtjänsttaxi eller buss inte ett alternativ bland flera, utan det enda alternativet. Möjligheten att förrätta denna resa tillsammans med någon annan är för dem en förutsättning för att upprätthålla ett fungerande socialt sammanhang. Typexemplet torde vara ett äldre par, där den ena parten blivit berättigad färdtjänst men inte den andra. Tidigare har rätten att ta med sig en ledsagare inneburit en möjlighet för dem att fortsätta utföra sina vardagsresor tillsammans även efter det att den ena fått svårigheter att använda den ordinarie kollektivtrafiken. När denna rätt inskränks uppstår betydande problem som inte drabbar dem som ohindrat kan använda tunnelbana, buss och pendeltåg.

Den lag om färdtjänst som beslutet motiverades av syftade aldrig till att försäkra för färdtjänstresenärerna. Ansvaret för detta ligger helt och hållet på den politiska majoritet som genomfört förändringarna i Stockholms läns landsting.

Färdtjänsten är en del av kollektivtrafiken som syftar till att alla, oavsett funktionshinder, ska kunna leva sina liv och färdas inom länet på så lika villkor som möjligt. Den inskränkta rätten till ledsagare i färdtjänsttaxi och - buss innebär en ytterligare svårighet för de som av olika skäl är förhindrade att använda den ordinarie kollektivtrafiken.

Med anledning av ovanstående yrkar jag

Att Färdtjänstnämnden ges i uppdrag att återinföra den generella rätten till ledsagare för färdtjänstresenärer

Stockholm den 13 november 2001

Johan Sjölander (s)